

gerne henlede Opmærksomheden paa, at en tidligere Trafikminister — ja, ikke Trafikminister egentlig, han var den Gang Indenrigsminister, men han havde dette Omraade under sig — udtalte i sin Tid: „ . . . Som sagt, jeg har megen Interesse for Anlægget af en Havn paa det nordvestlige Jyllands Kyst, og jeg tror, at Betingelserne for, at en saadan kan anlægges, ere til Stede ved Hirtshals“, og han sagde endvidere angaaende det til Hirtshals hørende Opland og Hirtshals Havn i det hele taget saavel som om de øvrige Forhold med Hensyn til dette Punkt, at „under de nuværende Forhold, hvor man jo vil sætte Landets fjernere Egne i Forbindelse med Havnen ved en Jernbane, tror jeg nok, at der vil kunne skaffes Opland, og jeg for min Del tillægger en Havn paa dette Sted en overordentlig stor Betydning og vil, saa længe jeg har noget at raade over med Hensyn til disse Forhold, ikke tabe dette Punkt af Sigte“. Det var daværende Indenrigsminister Skeel, der udtalte dette, og og det var netop den Gang, vi havde Forholdene ved Frederikshavns Havn for. Han sagde den Gang: først maa vi have Helsingør og Frederikshavn Havns Forhold ordnede, før der overhovedet kan være Tale om at tage fat paa Vestkysten, men naar disse Forhold ere ordnede, mener jeg det rigtigt, at Vestkysten kommer i første Række, og den første Plads, der kunde være Tale om der, var Hirtshals. Jeg forstaaer saa godt, at den ærede Finansminister forelægger Forslaget om en Havn ved Skagen efter Forslag af Kommissionen, men jeg forstaaer bare ikke, at Kommissionen kan komme til det Resultat, at det vil hjælpe Vestkystfiskerne noget at faa en Havn paa Sydsiden af Skagen, thi kunne vore Fiskerbaade komme forbi Skagen, saa naa de ogsaa nok de 4 Mil længer til Frederikshavn. Jeg vil gerne være med til at arbejde videre paa disse Forhold, men jeg frygter noget for, at skulle vi nu ofre $2\frac{1}{4}$ Million Kr. paa Skagens Havn, vil det være for længe, inden vi komme til at gøre noget for de virkelig dygtige, fortjenstfulde Fiskere, vi have ovre paa Vestkysten. De ere ikke og ville ikke være tilfredsstillende ved en Havn paa Østkysten. De have været med til at bringe vort Navn ud over vort Lands Grænser paa en for os Danske hæderlig Maade, hvorfor vi skyldte at gøre noget for dem. Og til at gøre noget for at skaffe dem taalelige Forhold saa at de kunne komme til at gaa baade ud til deres Arbejde og ind igen derfra med nogenlunde

Tryghed, tror jeg der kunde vælges en heldigere Maade end at bygge en Havn ved Skagen.

Hammerich: Den første ærede Taler omtalte saa fyldigt det foreliggende Forslag, at jeg, der ligesom han vil anbefale Tinget at støtte det paa dets videre Vej, kan fatte mig ret kort. Naar det ærede Medlem, som sidst talte, beklagede sig særlig over Sættelsen af den Kommission, der har behandlet denne Sag, og hvis Forslags første Del her er til Behandling, tror jeg ikke, han har ganske Ret. Han beklagede, at der i Kommissionen ikke havde været Folk fra Vestkysten til at behandle Spørgsmaalet om en Vestkysthavn, nej, der havde været Folk fra Kjøbenhavn, tror jeg, han sagde, og andre Steder i Landet, som ikke kunde saadan forstaa sig paa denne Sag. Netop, naar der er Tale om i al Almindelighed at behandle Spørgsmaalet om en Vestkysthavn, hvor vi ved, der er, ikke 2—3—4, men op til Dusinet af forskellige Punkter, hvor man ønsker og mener at kunne forlange en Havn, finder jeg, at det var praktisk og rigtigt ikke fra disse tolv Steder at trække Folk sammen, der hver maaske havde et lokalt Kendskab til det Sted, de nu ansaa for det rigtige, men som saa blot vilde trække hver til sin Side. At man i det Sted har søgt at sammensætte Kommissionen af Folk, der netop uden stedlig Interesse, ganske uhildet, kunde se paa Sagen, og om hvem man tillige kunde gaa ud fra, at de havde Forudsætninger for at dømme om den, finder jeg rigtigt. Sagen skulde jo behandles ikke blot med Henblik paa Fiskeriet men ogsaa paa Spørgsmaalet om Trafik- og Tilflugtshavne, og Kommissionen blev da med god Grund sammensat af fremragende Repræsentanter for Skibsfart og Handel, Regeringens Konsulent i Fiskerisager og de mest kyndige Teknikere paa dette Omraade. Hvis der havde været Tale om at nedsætte en Kommission til at gøre Forslag om en Havn ved Skagen, ved Sandnæshage, ved Hanstholm, ved et enkelt af disse Steder, er det selvfølgelig, at man maatte have kendte Mænd fra dette bestemte Sted med, men da man netop skulde behandle under et hele Vestkysthavnespørgsmaalet, tror jeg, at man med Kommissionens Sættelse har været inde i et rigtigt Spor, det er vel ogsaa derfor, at det Forslag, her er kommet frem, hviler paa en rigtig Grundbetragtning, uagtet der, som den sidste ærede Taler sagde, er Tale om en Vest-